

[Inger Stilling Pedersen]

Så vidt jeg ved, kan man ikke bare komme og sige: Jeg har ret til gratis hjemmehjælp!

(Kort bemærkning).

Lizzie Lichtenberg (KF):

De to sidste ordførere pegede på noget helt væsentligt, nemlig, at det er kommunerne, der skal beslutte. Det er også kommunerne, der over for os – og bl.a. flere socialdemokratiske borgmestre – har bedt om endelig at blive fri for at få en helt betalingsfri varig hjemmehjælp ude i kommunerne, fordi de var bange for, at de ikke selv i lokalsamfundet kunne stå imod presset fra en øget efterspørgsel. Det tror jeg vi bliver nødt til at tage hensyn til i vores prioritæringsdebat, og det er også det, der ligger til grund for, at vi kan støtte ministerens forslag her i dag.

Agerschou (SF):

Hvis fru Lizzie Lichtenberg slår op i Folketingets forhandlinger fra foråret 1987 i forbindelse med ældrepakken, vil hun opdage, at den daværende konservative ordfører sagde stort set præcis det modsatte om gratis varig hjælp af det, fru Lizzie Lichtenberg siger i dag.

I øvrigt vil jeg sige, at dette lovforslag er en af de mere rodede sager, vi har beskæftiget os med på det sociale område, og det siger ikke så lidt. Som tilstanden er for tiden, er varig hjemmehjælp gratis fra 1. juli 1989, og det er det, socialministeren gerne vil ændre ved at indføre en maksimal betaling for 3 timer pr. uge.

Jeg synes, der er grund til nok en gang at gennemgå baggrunden for sagen. Et samlet Folketing vedtog i juni 1987 at gøre varig hjemmehjælp gratis på idé fra Kommunernes Landsforening. Jeg ved godt, at Kommunernes Landsforening det sidste halve år har forsøgt at sige det modsatte, men sandheden er, at ideen til at gøre varig hjemmehjælp gratis kom fra Kommunernes Landsforening. Og frem til efteråret 1988, altså i ca. 18 måneder, hørte man ikke et pip fra Kommunernes Landsforening om problemer i den forbindelse, men så brød Kommunernes Landsforening stilheden kort før deadline og fortalte, at der ville blive problemer. Det synes vi godt de kunne have oplyst Folketinget om i foråret 1987.

Et flertal vedtog så i december 1988 at udsætte loven et halvt år. Det var SF imod, og efter de sidste dages avisskriverier undrer vi os også

over, hvad et par af de partier, der var med, egentlig mente med denne udsættelse.

Indtil nu har vi ikke hørt tilstrækkelig tungtvejende argumenter for ikke at indføre gratis varig hjemmehjælp. Hvis det skulle vise sig, at der er flertal for ministerens forslag, vil SF foreslå, at der også indføres en »kan-regel«, hvorefter kommuner kan beslutte selv at gøre den varige hjemmehjælp gratis.

(Kort bemærkning).

Lizzie Lichtenberg (KF):

Det er jo altid en fordel, at man ser på, på hvilken baggrund udsagnet kommer. Nu nævnte hr. Agerschou, hvad den konservative ordfører sagde, dengang vi vedtog ældrepakken. Udgangspunktet dengang var netop de 13 kr. i 6 timer, et forslag fremsat af daværende socialminister, fru Mimi Stilling Jakobsen. Jeg nævnte også i min ordførertale, at den konservative gruppe lægger vægt på egenbetaling, men det var et led i dette forlig, vi indgik, at vi netop fraveg dette. Fra at være en egenbetaling med en ydelse, der var indkomstbestemt, gik vi i forliget ind på, at vi tilsluttede os den varige hjemmehjælp.

Udviklingen har jo vist, at man udsatte den varige hjemmehjælps fritbetaling. Det var vi også med til, og i dag kommer man så, som jeg nævnte, med en mellemproportional. Som jeg har begrundet – det fremgår også af vores betækningsbidrag – er det ikke mindst for at imødekomme brugernes ønsker, altså dem, der har været bange for, at man på grund af både mandskabsmangel og pengemangel i kommunerne ikke kan honorere den varige hjemmehjælp uden betaling til alle, der har behov for det. Det er rigtigt, at der stadig væk skal visiteres, men behovet kan jo blive stort. Der er altså ingen som helst grund til at påpege, at der skulle være forskel i grundopfattelsen, for den er den samme, men vi må hen ad vejen være så smidige, at vi kan indgå forlig, og det har vi kunnet. Jeg må ligesom den socialdemokratiske ordfører beklage, at vi ikke har kunnet fortsætte, men som sagt, vi ønsker at prioritere vores statsmidler anderledes i den givne situation.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg synes også, at det i forbindelse med det